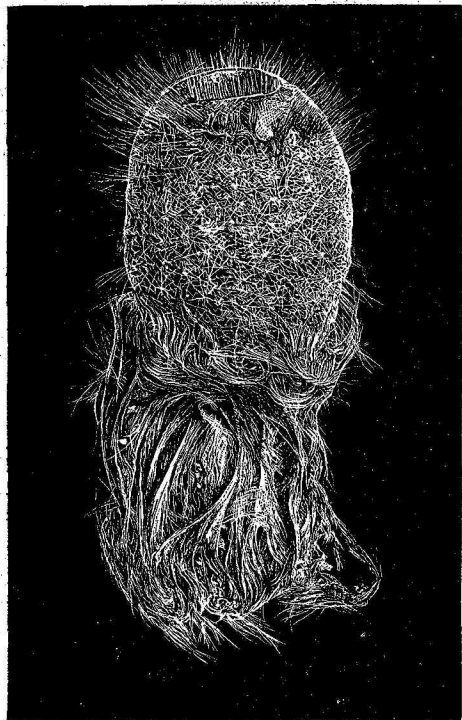

υπερμέγεθες στόμα του Ιχθύος τούτου κείται θύλακος προς υποδοχήν της τροφής, έχων μέγεθος τριπλάσιον όλου του λοιπού σώματος.

Μεταξύ των σπογγοειδών εύρεθήσαν και σπάνιά τινα είδη, των ό φαμμώδης σκελετός φαίνεται ωςεί διελαυνόμενος υπό άπειροπληθών νημάτων άσβεστίου ή λεπτοτάτης ύάλου.

ΟΛΤΗΝΙΑ ΤΟΥ Carpenter.

(άγρευθείσα εις βάθος 500 μέτρων.)

ρηήματα επί του πυθμένος της νοτίου θαλάσσης. Πάντες εξέπλάγησαν ιδόντες, ότι εις άπόστασιν 700 θαλασσίων μιλίων από των εύρωπαϊκών άκτών μετά των άλλων θαλασσίων τεράτωα άνειλικύσθησαν και λίθοι, άλλοι μόν λείοι, άλλοι δ' έχοντες τόσον παραδόξους βραβδώσεις, ώστε να καταντᾶ άπίστευ-

τετάρτη και τελευταία των εικόνων μας παριστάνει μίαν Όλτηνίαν, άνελκυσθεΐσαν εκ βάθους 5000 μέτρων. Έπ' αυτής βλέπομεν τὸ στόμιον (oseulum) έξωπλισμένον διά πολλών τριχοειδών όργάνων, φερόντων τὸ θαλάσσιον ύδωρ εις τούς έξωτερικούς του ζώου σωληήνας, ίνα μετ' αυτού ειςέλθωσι και τὰ εις τροφήν του ζωϊκού τούτου όργανισμοῦ χρησιμεύοντα θρεπτικὰ στοιχεΐα.

Έτι θαυμασιώτερα εΐνε τὰ όρυκτολογικὰ εύ-

τον, ότι αι βραβδώσεις αὐται ἦσαν προΐον τῆς ἐπενεργείας τῶν θαλασσίων βρευμάτων. Ἠναγκάσθησαν λοιπὸν νὰ παραδεχθῶσι τὴν λογικωτέραν καὶ φυσικωτέραν ὑπόθεσιν, ὅτι εἰς παλαιοτάτους χρόνους ὄρη πάγων μετέφερον ἐνταῦθα τοὺς λίθους τούτους, ὅτι ἀπέσπασαν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν κρυσταλλωδῶν κορυφῶν τῶν ὄρέων τῆς Εὐρώπης, ἀφ' ὧν καὶ αὐτοὶ οἱ πάγοι ἀπεσπάσθησαν, ὅταν δὲ τὰ κρυσταλλώδη ταῦτα ὄρη ἐτάκησαν ἐνταῦθα, ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ, οἱ λίθοι ἐβυθίσθησαν εἰς τὸν πυθμένα. Μετὰ πάροδον χιλιάδων ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ ἐπὶ τῆς ἀγράφου καὶ νεκρᾶς ἐπιφανείας των ἀναγινώσκει μετὰ θαυμασμοῦ ἐν μικρὸν τεμάχιον τῆς ἱστορίας τῆς ὑψηλίου καὶ τοῦ βίου αὐτῆς κατὰ τὴν προαιώνιον ἐποχὴν τῶν πάγων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς εὐτυχοῦς ἐκδρομῆς οἱ συμμετασχόντες αὐτῆς σοφοὶ ἄνδρες ἀμέσως ἐπελήφθησαν τῆς ἐπιστημονικῆς κατατάξεως τῶν εύρεθέντων ειδῶν, ἀφ' οἷ δὲ ἀπεπεράτωσαν καὶ τὸ ἔργον των τοῦτο, συνέλαβον τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιδείξωσι τὰς σπουδαιοτάτας συλλογὰς των ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐκθέσει καὶ εἰς τὸ δημόσιον. Καὶ ἐπιτυχία πλήρης ἔσπεψε τὴν σπανίαν ταύτην ἐκθεσιν τῶν εἰς τὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν διαιτωμένων πλασμάτων. Ἐκ μετριοφροσύνης οἱ κοσμητόρες τῆς ἐκθέσεως ἐξέλεξαν μίαν τῶν μικρῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐν Παρισίοις Μουσείου τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῶν Παρισίων καὶ τῆς λοιπῆς Γαλλίας, οἱ ἐπιστήμονες τῶν γειτόνων ἐθνῶν καὶ τοῦ λοιποῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἀθρόοι συνέρρευσαν πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῆς, καὶ τὸ πλῆθος τῶν καθημερινῶν ἐπισκεπτῶν ἦν τοσοῦτον, ὥστε ὄρας ὀλοκλήρους ἠναγκάζετο τις ν' ἀναμένη πρὸ τῆς θύρας, ἕως οἷ κατορθῶσῃ νὰ εἰςέλθῃ ἐντος τοῦ βωμοῦ τῆς ἐπιστήμης.

Ἄλλ' οἱ γάλλοι ἐπιστήμονες καὶ ἰδίᾳ ὁ ἠγέτης αὐτῶν Milne-Edwards δὲν εἶχον ἀρκεσθῆ εἰς μόνᾳ τὰ κατορθώματα ταῦτα, ἐσκόπουν δὲ μετ' ὀλίγον νὰ ἐπιχειρήσωσι νέαν ἐκδρομὴν, ὅτε τὸ ἐπιὸν ἔτος ὁ θάνατος ἀφήρησεν ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν τὸν σοφὸν των ὀδηγόν, τοῦ ὁποίου ὅμως οἱ διάδοχοι ἐν τῇ ἐπιστῆμῃ εἶθε μετ' ἴσης ἐπιτυχίας νὰ συνεχίσωσι τὸ τόσον καρποφόρον ἔργον του.

Δρ. Ν. Βρ.

Π Ι Ν Α Κ Ο Θ Η Κ Η.

— Περιττή βεβαίως εΐνε πᾶσα ἔρμηνευτικὴ ἀπόπειρα τῆς „Πρώτης δοκιμῆς“, ἣν ὁ ἰταλὸς καλλιτέχνης del Torre μετ' ἀπαραιμίλου χάριτος ἐξεκόνισεν ἐν λαμπρᾷ ἔλαιογραφίᾳ. Τους ἤρωας τοῦ προχείρου εἰς πᾶσαν μνήμην καὶ καθημερινῶν τούτου ἐπεισοδίου ἔλαβεν ὁ ζωγράφος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας, ἀλλ' ἡ κοσμοπολίτις γραφίς του ἐπέθεσεν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἑτέρου συντρόφου ὁπωσὸν ἀνατολικὸν κάλυμμα καὶ οὕτω ἔχομεν δύο, δραπετάς πιθανῶς ἐκ τοῦ ἑνοριακοῦ σχολείου, ἐκ διαφόρων χωρῶν, ἀλλ' ὁμοίους ὡς πρὸς τὰ ἔλευθέρια ἦδη ἀγυιόπαιδας, δοκιμάζοντας διὰ πρῶτην φορὰν τὸ κάπνισμα. Τὸ μέρος εἶνε ἀπόκεντρον καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ δὲν εἶνε τυχαία, ἀλλὰ μετὰ στρατηγικῆς ἀγνώστου εἰς τούς ἠλιωμένους γενομένην, τὰ ἀβάκια καὶ τὰ λοιπὰ σχολικὰ ἐφόδια ἐρρίφθησαν κατὰ γῆς, παρ' αὐτὰ δ' ἐκάθισαν οἱ ἀμέριμοι πειραματισταί. Ἄγνωστον εἶνε βέβαια πῶθεν καὶ πῶς ἔγεινεν ἡ προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ, ἀλλ' ἴσως προέρχεται ἐκ τῆς πατρικῆς σιγαροθήκης. Ὅπωςδῆποτε τὸ ἔργον ἦδη προὐχώρησεν ἀρκετᾶ, ἐπιδοκιμαστικὸν δὲ μείδιμα τοῦ ἐνὸς ἐνθαρρύνει τὸν ἄλλον, μετ' εὐνοήτου χαρᾶς προσμειδιώντα πρὸς τὸ κοινὸν κατόρθωμα. Ἄν δὲν φωραδῶσιν ὅμως ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν γονέων ἢ δὲν αἰσθανθῶσι τὴν πικρίαν καὶ τὴν βλάβην τοῦ πειράματος, δὲν θὰ παρέλθῃ πολλὸς χρόνος, ἕως οἷ ἡ μικρὰ ἀνοησία κατανήσῃ πάθος, ἀνώτερον φυσικῆς ἀνάγκης καὶ διαρκὲς δηλητηριον κατὰ τοῦ σώματος τῶν ἀφελῶν δοκιμαστῶν.

— Ἐκ τῶν δύο ἄλλων τοῦ παρόντος φυλλαδίου εἰκόνων, τὴν μὲν ἐκ τῆς ἐν Βερολίνῳ καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως εἰλημμένην καὶ παριστάνουσαν τὸν ναὸν τῆς Περσάμου πραγματευόμεθα ἐν ἰδιαιτέρῳ ἄρθρῳ, τὴν δὲ ἄλλην συνοδεύομεν διὰ τῆς ἀκολουθοῦσας βραχείας ἔρμηνεϊας. Ὡς παρ' ἡμῖν αἱ ἀθρηγανίδες αἰοδοί, οὕτω καὶ ἐνταῦθα καὶ μάλιστα κατὰ τὰ νοτιώτερα τῆς Γερμανίας μέρη περιφέρονται ὠραιόταται ἐκ Δαλματίας ἐπαίτιδες, ὀλομόναχοι καὶ μετὰ συγκινητικῆς ὄντως μελαγχολίας ἀσκοῦσαι τὸ ἄχαρι ἐπάγγελμά των. Ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον περιπλανώμεναι κερδίζουσι τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἀντὶ λιγυφθόγγου ἕσματος, ὄπερ ἀκολουθεῖ μονότονος ἀλλὰ περιπαθεστατῆ μουσικῇ. Μακρὰ μηλωτῆ προσφυλάττει αὐτὰς ἀπὸ τῶν αἰνιῶν τῆς κακοκαιρίας χρησιμεύουσα συγκρότως ὡς ἐφάπλωμα ἐν τῇ πενιχρᾷ κλίνῃ των κατὰ πᾶσαν τὴν ἔτους ὄραν. Ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτῶν ἐπιδειξιότης συνίσταται εἰς τὸν κάλλιστα ἠσκημένον χειρισμὸν ἀλλοκότου τινὸς χορδοσύριγγος ὁμοίας πρὸς κιδάραν καὶ λευκὰ ἔχουσης ἕνα πλῆκτρα παρὰ τὰς χορδὰς. Τὰ πλῆκτρα ταῦτα συνέχονται διὰ μακροῦ ἑλατηρίου, συνάπτοντος αὐτὰ πρὸς περιστροφικὸν κύλινδρον, τοῦ ὁποίου οἱ ἐξέχοντες ὀδόντες ρυθμίζουσι τοὺς ἤχους τῶν χορδῶν. Διὰ τοιούτου ἐπιπηκτότου ἐφοδίου καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν εἰς τὸ ἕσμα χρίτος διατρέχουσιν αἱ Δαλμάτιδες αἰοδοὶ τὴν μέσσην Εὐρώπην, προερχόμεναι συνήθως ἐκ τῶν ἀνατολικῶν τῆς Ἀδριατικῆς παραλίων.